

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XII. évf. 3. szám

2007. MÁRCIUS

A képviselőtestület legutóbbi üléséről

Ez alkalommal, mint ahogy ez az év első gyűlésén megszokott, plébániánk előző évi számadása és ideai költségvetése volt a fő téma, melyeket műszaki szempontból Lasetzky Frigyes, pénzügyi részről Harmat Péter ismertetett. Tavaly ismét kicsit előrejutottunk terveink megvalósításában, a templomban elkészült a lourdes-i kápolna rácsa, elkezdődött a belső lábazat kőburkolása. A plébánián az udvar újrakövezése után a tanácsterem és a kistárgyaló felújítása következett. Sajnos a viharos időjárás többször kárt okozott a templom- és a hittantermek tetőszerkezetében, amit soron kívül javíttatnunk kellett. Idén folytatni szeretnénk a templom lábazatának burkolását, a sekrestye és előtere is renoválásra szorul. Rendbe kell hozni a templomtorony ablakát és felújítani az óraszerkezetet. A plébánia hittantermeinek tetőcseréje, valamint fűtésének korszerűsítése, a Szent István terem padlóburkolása, az udvar csatornarendszerének feltárása, valamint az utcai kapu cseréje szerepel még ideai terveinkben, melyek csak akkor válhatnak valóra, ha az Önkormányzattól és az Egyházmegyei Hivaltaltól a benyújtott pályázatainkra kapunk támogatást, mert az egyre növekvő terhek miatt híveink adományaiból szinte csak a plébánia takarékos költségvetését tudjuk fedezni. Ezúton is köszönjük a hívek áldozatos hozzájárulásának minden formáját.

A számadás és a költségvetés elfogadása után a húsvétra felkészítő nagyböjti időszak programjait beszéltük meg, valamint a városmissziós készülődés során következő feladatait. Az ülést a napokban elhunyt képviselőtársunkért, Fábry Pálért imádkozva fejeztük be.

H. Z. E.

Nagyböjti gondolatok

Isten kegyelméből elérkezett nagyböjt ideje, készülhetünk megváltásunk szent ünnepére. „Istenünk, téríts meg minket, ragyogtasd ránk orcádat és szabadok leszünk” (79. zsoltár). Így kezdjük nagyböjt elején, hogy eljussunk az Úrral való egységre, személyes szeretetkapcsolatra. Mi a mi tennivalónk? Először is a Szentírás rendszeres olvasása, hogy kirajzolódjon előttünk, ki is az Isten, milyennek szeretne látni minket, mik az akadályok követése útjában. Nagyon valószínű, hogy áldozatot kell hoznunk, hogy időt harcoljunk ki, többek tapasztalata szerint naponta legalább húsz percet. És azután sorban meg kell küzdeni az akadályokkal, melyek útban vannak.

Kérjük a Szentlélek segítségét sokrétű feladatainkhoz. Böjt enni- és innivalóban, de sértődésben, haragban, felháborodásban, ítélkezésben, vásárolgatásban, gyűjtögetésben, megszólásban, pletykában, rágalmazásban, önteltségben, önsajnálásban, és így tovább – kinek-kinek saját hétfejú sarkányát kell legyőznie.

Időt érdemes szentelni nagyon jó könyvek olvasására is. Szentek élete, önéletrajza, ők hogyan tudtak az Evangélium szerint élni.

Pázmány Péter imái között található: „Ne legyen az én szívemben felebarátom ellen való keserűség, nyelvemen haragtartásnak jele, cselekedetemben bosszúállás: hanem e világnak minden háború között csendes és békességes lakása legyen szent Felségednek az én lelkemben.”

Ha valóban fontos nekünk az üdvösség, és a böjt idejét nem vesztegetjük el, akkor húsvétkor együtt imádkozhatjuk: „Íme, Isten az én szabadítóm, bizalommal tölt el és nem félek, mert az Úr az én erőm és dicsőségem, ő lett nékem szabadulásom.”

Makainé Kosztolányi Erzsébet

A Vándor Evangéliumról

Örömmel közöljük veletek a jó hírt: a nyár végi budapesti városmisszió sikeréért már itt nálunk Újlakon is alakul a 3. imacsoport. Olvasva a többi nagyváros lelkendező beszámolóit a missziókról és a magyarok keserves helyzetét látva, mindinkább helyeseljük a jelszót: „Reményt és jövőt adok nektek!” Mindennél sürgetőbb feladatunk tehát, hogy ahhoz vigyük mindennapi bajainkat, küszködésünket, kiábrándultságunkat, Aki alig várja, hogy segíthesen rajtunk.

Mi is az a Vándor Evangélium? A hirdetések között hétről hétre hallani, hogy Újlakon imacsoportok szerveződnek, a jelentkezőket a sekrestyébe várják. Az Újlakon februárban elindított Vándor Evangélium apostoli imaszolgálat az Erdő Péter bíboros úr által meghirdetett budapesti misszióra való lelki felkészülést segíti és az imahátteret szolgáltatja. Ez az ima-apostolság egy tematikán alapul, amely minden hónapban Jézust és az Ő megismerését állítja elénk. A hónapok témái kapcsolódnak az egyházi év adott időszakához is. A célja, hogy a családok megerősödjenek a hitükben, alaposabban megismerjék Krisztust, és felfedezzük életünkben, hogyan tudjuk Őt konkrét élethelyzeteinkben követni.

A Vándor Evangélium tíz láncszemből (családok, egyedülállók) álló imacsoportokba tömöríti az embereket. Ez a lánc zárt kört alkot, mely egy ponton, a felelősön keresztül kapcsolódik a központi szervezőkhöz és alkot ezáltal egy egész Budapestet behálózó imaláncot. Minden tízes közösségben körbejár a vándor igeoltár és vele egy imafüzet, amely tartalmazza az imádkozás menetét és formáját. Egy-egy otthonban három napig van a Vándor Evangélium, majd eljuttatják az imakör következő tagjához. A sorrend megszervezése és a továbbjutás segítése a felelős feladata.

A Vándor Evangélium elősegíti a tagok közelebbi kapcsolatát is, amikor hónapról hónapra felosztják egymás közt a napokat és tovább adják egymásnak az imafüzetet. Természetesen bárki bármikor be tud kapcsolódni, ha feliratkozik a sekrestyében, vagy jelentkezik Udvary Annánál a 06-20-245-4664-es telefonszámon.

Udvary Ferencné, Kenyéri Vera, Udvary Anna

Udvary Gergely

Újlaki arcok

Valamikor réges-régen, még a múlt században születtem, egy kora őszi éjjelen. Szűz Mária és anyukám közbenjárására lehet együtt ünnepelnem a születésnapomat Jézus anyjával. Talán eddigi rövid életutam, a Jóistentől való kegyelmek sorozata ezzel az a születésnap ajándékkal kezdődött.

Sajnos csak négy hónapos koromban élhettem meg olyan telet (1986-87), amikor a tanítás szüneteltetését kellett elrendelni a nagy hó miatt. De azért nem panaszkodhatom, az oktatási intézmények, ahol neveltek, legközelebb az utcánkban, legmesszebb a Déli pályaudvar közelében voltak. Manapság sem azért kelek korán*, hogy időben beérjek a tőlünk két utcára levő főiskolába, ahonnan néha még így is sikerül elkésznem. A műszaki dolgok iránti érdeklődésemet a szakközépiskolában keltették fel, ahová akaratomtól függetlenül, a Gondviselés révén kerültem. „Ha nagy leszek”, villamosmérnök leszek. Egyelőre úgy tűnik, ugyanez az elképzelése a Mindenhatónak is, mert túljuttatott az eddigi vizsgákon.

Mivel régebben más plébánia mellett laktunk, szüleim, a családból elsőként, Újlakon kereszteltettek meg. Ennek (is) a

nővéreim tapasztalhatták előbb előnyeit, mivel ide kellett járniuk hittanra. Cserébe jöhetek velem játszótérre, mulathattak első, botladozó lépéseimen és vihettek óvodába. Néhány évvel később én is tanultam Újlakon hittant, elsőáldozó lettem, majd bérállkoztam. Választhattam magamnak közösséget és járhattam oda, ahova eddig csak a „nagyok” járhattak. Közösségem nagy ajándék és segítség. Amikor még voltak vezetőink, megtanultuk tőlük, hogyan kell segítségére lenni a másoknak, most pedig ezt próbáljuk átültetni a gyakorlatba.

Hűsz esztendőm valóban „hatalom”, de nem tudok róla többet mondani, ezért az álmaimmal folytatnám. Mindazt, amit Miss Universe szeretne, én is szeretném: békét a világon, a szegénység megszüntetését, a globális felmelegedés leállítását. Szeretnék családot, nem kisebbet, mint amelyben születtem. Szeretném, ha a családom nem kapna kevesebbet, mint amennyit én kapok és kaptam itthon. Szeretnék a közösségemmel összefülni minden szombatban, „amíg a halál el nem választ”. Szeretném, ha megmaradna a hazám. Szeretném Isten velem kapcsolatos terveit véghezvinni. Szeretném, ha az Isten, Család, Haza, Egység értékrendet meg tudnám valósítani.

* Tudnivaló, hogy Gergő gyakran ministrál a kora reggeli miséken. A szerk.

Megyünk Észtországba

– Minek?... – kérdezte meglepődve András atya, mely kérdés teljesen kézenfekvő volt, és senki sem mulasztotta el feltenni, akinek megemlégtünk a dolgot. Idézhetők még a „miért pont oda?” és a „pont ilyenkor?” kérdések is, amelyekre egyöntetű felelet lehetne: „miért ne?”

Az igazság az, hogy régóta érdekelt bennünket a Baltikum, hiszen szinte semmit nem lehet hallani felőlük, messze vannak, és egyáltalán, élnek ott emberek?... A lökést az indulásra végül egy újságcikk adta meg, amelyben Tartu, az észti egyetemi város értékeit ecsetelték.

Fapadossal mentünk, berlini átszállással, mely városról csak annyit, hogy a tipikus modernkori Ninive. Észtország ezzel szemben családias hangulatú hely, ahol a legnagyobb város, Tallinn is csak 400.000 lakosú, az össznépesség pedig fél magyarországnyi területen alig több mint egy és negyed millió. Az emberek barátságosak és skandinávosan korrektek. A cári és a szovjet korszakra az orosz kisebbségen kívül csupán az itt-ott előforduló ortodox templomok és az időközben szépen felújított panel lakótelepek emlékeztetnek. A számukra enyhe tél (-7,-11) ellenére befagyott folyón és tavon is sétálhattunk, ami után jól esett beülni valahová egy forró teára.

Észtország egy gigantikus sóderhalom, mely a jégkorszaknak köszönheti létrejöttét. Az észti táj ma dimbes-dombos, leginkább Zalára vagy Tolnára emlékeztet – a nyírfa- és fenyőerdőktől eltekintve. Rengeteg tűzegláp és mocsár van az országban, emellett területének felét erdő borítja. A föld mégsem tűnik lakatlannak a számtalan tanya és apró falucska miatt. Csak a budapesti forgalomhoz szokott autósoknak tűnhet fel, hogy milyen kevesen jönnek szembe az úton.

Az észtek az ősi időkben a vikingekkel összefogva rabolták végig az észak- és nyugat-európai partvidékeket. Később, a XIII. században a Német Lovagrend, északon pedig a dánok hódították meg az országot (Taani linn= 'dán város', a mai Tallinn). A kereszténység felvételére is csak ekkor került sor.

Az egyházszervezet gyorsan kiépült, több püspökség is alakult, számos szerzetesrend telepedett meg itt. Tallinn, Tartu és Viljandi, a német telepések által ekkoriban belakott városok rövid időn belül a Hanza városszövetség tagjaivá váltak. Ennek a kornak a gyümölcsei azok a gótikus emlékek, amelyek a

mai napig az észti kultúrkinccs egyik legmeghatározóbb részét teszik ki, s amelyek elsősorban Tallinnban lelhetők fel.

A reformáció már az 1530-as évek elején teljesen kiszorította a katolicizmust, így megszűntek a szerzetesrendek, a képprombolással járó pusztításnak pedig számos templomi műtárgy áldozatul esett. Ekkortájt Észtország területe a svéd koronához került, 1710-ben pedig az orosz birodalom részévé vált. Ennek a kornak emléke például a Tallinn óvárosát uraló Alexander Nyevszkij székesegyház.

A XX. század hányattatásai után a mai független ország népességének mindössze 20%-a gyakorolja vallását. Nagy részük evangélikus, főtemplomuk a középkori gótikus tallinni dóm a felsővárosban. Az orosz kisebbség ortodox, a moszkvai pátriárka fennhatósága alatt állnak, de vannak észti ortodoxok is, akik közvetlenül Konstantinápolyhoz tartoznak.

Számos középkori templom maradt meg vidéken is, melyek közül a tartui Keresztelő Szent János templomot láttuk, ez a jáki templommal egyidős, és téglából készült. A tartui várhegyen emelt, szintén XIII. századi székesegyház sajnos nem élte túl az évszázadok viharait, ma már rom. Szintén téglából van, és ha az előbb Jákot idéztük, ez leginkább a zsámbéki templomra emlékeztet. Szentélyrészét az 1800-as évek elején az egyetem számára könyvtárként felújították, ma múzeum van benne.

Tallinnban az egyik legérdekesebb műemlék a XIV. századból származó Szentlélek templom, mely ma az evangélikus egyházé. Származásán Szent Erzsébetet is ábrázolják, akinek ez az egyetlen észtiországi megjelenése. A gótikus építészet remekei a hatalmas Szent Olaf és a Szent Miklós templom, mely utóbbi jelenleg inkább egyházművészeti múzeumként működik. Ezt a templomot II. János Pál pápa is meglátogatta 1993-ban.

Észtországban, mint mindenütt a világon, vannak katolikus templomok is, Tallinnban egy klasszicista templom szolgálja a híveket, akik észti és lengyel nyelven hallgathatnak szentmisét. A templomot a dominikánusok tartják fenn, akik saját középkori kolostoruk területén építhetnek az 1800-as években. A középkori templom kapuzata a mai napig megvan, a faragványok egy része futó kutyákat ábrázol: Domini canes, Isten kutyái. Hiába, a szóvicc nem mai találmány.

Balogh András

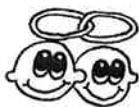
Családi események

Megszületett: február 13-án Lengyel Zoltán és Fejérdy Anna harmadik gyermeke, Gergely Jenő, aki Fejérdy Tamás és Rózsa hetedik, Lengyel László harmadik unokája.

A keresztség szentségében részesült: február 25-én Hídvégi Ádám és Huszti Márton Benedek.

Örök hűséget esküdött egymásnak: február 10-én Körmeny Gábor és Falussy Anna a kispesti Jézus Szíve templomban.

Halottaink:

Tamás Károly (88), Tóth László (75), Sörös Zsuzsanna (52), Zentai Ferencné (93), Benkovics Dezsőné (87),

Szűcs Ervin (1931-2007)

Február 22-én türelemmel viselt súlyos betegség után elhunyt Szűcs Ervin barátunk.

December 29-én ünnepelte 75. születésnapját, december 2-án pedig 50. házassági évfordulóját.

Aranylakodalmán az ünnepi szentmisét Bábel Balázs érsek úr celebrálta több piarista atya és András atya koncelebrálásával itt Újlakon, a hajdani újlaki esküvőről Szent Család vasárnapján is megemlékeztünk.

Ervin „rossz” családban született, hiszen édesapja ezredes volt, és „rossz” iskolába járt: a piaristákhoz. Így aztán kitelepítésben is része lehetett, katona munkaszolgálatban is. Felsőfokú tanulmányait csak megkésve, munka mellett végezhetette; majd négy évtizedes munkával a hűsiparban ért el vezetői tisztséget.

A nyolcvanas évek végén a Piarista Diákszövetség egyik szervezője volt; egykori osztálytársa, Antall József halála után a szövetség vezetője is lett. Nyugdíjasként aktív tevékenységet fejtett ki a II. kerületi önkormányzat MDF-es, majd FIDESZ-es képviselőjeként is, többször sikerült újlakiak jogos igényének kielégítésében is közreműködnie.

Búcsúztatása március 10-én, szombaton 4 órakor lesz templomunkban, utána hamvait a Jó Pásztor templom urnatemetőjében helyezik örök nyugalomra. Ervin, imádkozunk érted. *Dominus tecum.*

Sz. J.

IGE-IDŐ

„Mit akarsz tőlem, mit tegyek?” (Lk 18, 41)

Kedves testvérek! Jézus kérdezi a fenti mondatot a jerikói vak embertől, amikor az utána kiáltoz a tömegeből.

Képzelnék azt egy kis időre, hogy most tőlünk kérdezi ugyanezt az Úr. Annyi mindent szeretnénk, de mit igazán? Legalább magunknak megfogalmazzuk már? Kimondtuk már? Mi a szívünk legbensőbb vágya? Rejtegetjük, féltőn óvjuk? Mit teszünk, hogy valóra váljék? Hisszük-e, hogy Isten beteljesítheti? Van-e bennünk bátorság kérni, keresni, zörgetni? Számptalan ajándékkal halmoz el minket, miért ne adná meg azt, ami legforróbb vágyunk?

Most fordítsuk meg a gondolatot, és mi kérdezzük meg Istentől: „Mit akarsz tőlem, mit tegyek?” Ez nehezebb feladat. Rájönni, Isten mit akar tőlünk, nem magától érteendő. Segítségünkre van a Szentírás - olvassuk-e mindennap? Támpont lehet az Egyház tanítása - hallgatunk-e rá? Ösztönözhet a plébánia közössége - részt veszünk-e benne aktívan? Családban élünk - mit teszünk érte? Vannak barátaink - hallgatunk-e rájuk? Te rájöttél már, mit akar tőled Isten? És megteszed?!

Jüling Erika

Hogy kerültek ide farsangozóink?

Apró mécsesek és összebújó fejek, a konyha előtt hangulatos bárpult, a háttérben narancssárga ingben a zenekar. A hatvanas évek zenéjére kevesen maradnak ülve: nevető arcok, libbenő banán- és húzott szoknyák, pörgő gyereklábak Újlakon. Jelmez nem kötelező, de arra kérték a vendégeket, hogy a 60-as évek divatja szerint öltözzenek. Az idén csak lent a Szent István teremben folyik a kóktél és a mulatság, hogy a le-fől szaladgálás ne törje ketté a társaságot. Igaz, kevesebben vannak, mint tavaly. Főként az idősebb korosztály hiányzik. Akik azonban eljöttek, láthatóan jól érzik magukat.

A Balázs-áldás és a szentségimádás után András atya is megjelent, Kovács Betti mondott köszöntőt. Ezután előadták a Sónfeld Matyi által írt bábjátékot: „Hogyan kerültek az Almakukacok, a Nemhalak, az Egerek, a Hangyák, a Mákok és a Napraforgók Újlakra?” Ebben az újlaki fiatalok különböző közösségei - pontosabban a nevükül választott állatok és növények - eredetileg az erdő királyságáért vetélkednek. A pergő rímekbe foglalt és ötletes poénnokkal fűszerezett érvcsata azzal végződik, hogy:

... szölt Péter, az Erdő feje:
„Vítának itt már nincs helye,
Vítás növények, s állatok,
Most keressetek Új lakot!!!!”

Ezért van, hogy Szotyik, Mákok,
Hangyák és Almakukacok,
Egerek, s végül Nemhalak
Otthonának neve: ÚJLAK

A darab után a tánc nehezen indult, végül Rihmer Aurél és felesége, Zsuzsa kezdtek el. Illetve még előttük a legapróbbak, mint az „első bálós” Kovács Lilla, az egyik szervező, Mink Márta kislánya. Nagy büszkeséggel újságolja, hogy báli ruháját kifejezetten az idei farsangra kapta:

— Márciusban leszek hat éves, és a mama vette a ruhámat, meg alakította rám.

A Mákok vállalták a bárpult ellátását. Kapható tea és gusztusos szobiszörp-kóktél. Meg finom harapnivaló.

— Gyarmati Dórizal váltjuk egymást – nevet Udvary Emese –, azután majd én is táncolok, ha felkérnek.

— Mi volt ez a jópofa tánclépés, amit mutattál a srácnak? - lépek oda egy vadzöld inges fiatalemberhez, s kicsit zavarba jövök, hogy a bál hevében letegeztem őket.

— Igazából csak hülyültünk a testvéremmel – mosolyog Smaraglay Zoli, aki a színdarabban narrátorként szerepelt.

Megtudom, hogy a zenét szolgáltató Septeam együttes néhány tagja tavaly óta cserélődött (amúgy a www.septeam.hu honlapról mindenki tájékozódhat róluk.) Épp az előbb technikai malőr történt, Ildi gitárjának úgy tűnik, kampec. Amíg kiötlenek valami megoldást, odafurakodok az összetolt székeken szunyókáló kis Patrik mögé. Nővére, Margit büszkén meséli, hogy már iskolás, az imént apukájával is ropta, és amúgy évek óta néptáncos a Csillagszemű együttesben.

Közben elhárították a hibát, újra játszani kezd a banda. Beszélgetni már nemigen lehet, a rocky átveszi az uralmat a teremben. Házas- és szerelmespárok lejtik vígan, majd partnert váltanak: a fiúk senkit sem hagynak petrezselymet árulni. Csavard fel a szőnyeget, hallom a lépcső tetején, ahol a fekete farkatlan cica várja az érkezőt dorombolásra készen.

- jé -

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
nagyböjt péntekjein 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után,
és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és
minden hónap első szombatján a szent-
misék után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap
21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a
szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (bejárat a plébánia udvaráról):
vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második va-
sárnapján a 9-es mise után a Szent Er-
zsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10
órákor a Szent Margit teremben.

A budai képviselőtestületi küldöttek gyűléséről

Február harmadik szombatján a békás-
megyer-pünkösdfürdői Boldog Özséb
plébánián találkoztak a budai képviselő-
testületek küldöttei. Sajnálatosan keve-
sen voltunk, pedig Antal János esperes
atyá nemcsak bőséges kínálnivalóval várt
bennünket, hanem igen élvezetes ismer-
tetőt is tartott 20 éves plébániájáról. Be-
szélgettünk városmissziós készülleteink-
ről és más plébániai tapasztalatokról,
majd megismerkedtünk a szép és tágas
(az újlakinál nagyobb!), még ma is újsze-
rűnek ható templom szakrális-művészi
értékeivel. Sz. J.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, Koncsosné
Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

http://www.ujlakitemplom.hu/

Felelős kiadó: Spányi András plébános

Márciusi naptár

Nagyböjt keddi és pénteki reggelein 7 órákor együtt imádkozzuk a laudest,
vasárnap este ½ 6-kor a vesperást, minden pénteken este ½ 6-kor keresztút
a templomban, utána 6-kor szentmise.

4. V. *Nagyböjt 2. vasárnapja*
9. P. *Római Szent Franciska, Savio Szent Domonkos*
11. V. *Nagyböjt 3. vasárnapja, az esti mise után*
előadás az evangelizációról
15. Cs. *Nemzeti ünnep*
17. Sz. *Keresztút a Kiscelli kálvárián du. 3-kor*
18. V. *Nagyböjt 4. vasárnapja*
19. H. **Szent József**
21. Sze. *Szent Benedek, Flúei Szent Miklós*
22-24. *Triduum az esti 6 órás szentmiséken*
25. V. *Nagyböjt 5. vasárnapja*
Keresztút a Kecse-hegyen du. ½ 4-kor
26. H. **Gyümölcsoltó Boldogasszony**
Lelki örökbefogadás az esti szentmise után
28. Sze. *Este 7 órákor előadás Egy új élet reménye címmel*

Gitáros mise a hónapban: 11-én és 25-én 9 órákor.

Hírek, hirdetések

* Március 11-én vasárnap az esti mise után **Madocsi Bea**, az
Emmánuel közösség tagja tart előadást az **evangelizáció** szükségességé-
ről. Utána levetítjük a városmissziók tapasztalatairól készült (kb. 40 per-
ces) filmet.

* Március 17-én, szombaton András atya vezetésével újlaki keresztút a
Kiscelli kálvárián, találkozás du. 3 órákor a Kiscelli út – Bécsi út sarkán.

* A **nagyböjti triduumot Dr. Rózsa Huba**, a Pázmány Péter Katolikus
Egyetem Hittudományi Kar Öszövetségi tanszékének professzora tartja
március 22-23-24-én (csütörtök, péntek, szombat) az esti misék keretében.
Szívesen ajánljuk mindenkinek ezt a kivételes lelkigyakorlatos alkalmat.

* Március 25-én du. ½ 4 órákor a **Kecse-hegyen** a gyermekek kereszt-
útján az elmélkedést Kemenes Gábor atya vezeti. Találkozó a 65-ös busz
végállomásától 1200 m-re lévő parkolóban.

* Templomunkban ismét lesz **lelki örökbefogadásra lehetőség** Gyü-
mölcsoltó Boldogasszony napján, március 26-án az esti 6 órás szentmise
után. Ez alkalommal tehetünk ígéretet, hogy kilenc hónapon keresztül min-
den nap elmondjuk a lelki örökbefogadás imáját és egy tized rózsafüzért egy
nem kívánt, veszélyben lévő magzatért.

* Március 28-án, szerda este 7 órákor **Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm** pro-
fesszor **Egy új élet reménye** címmel tart előadást a hittanteremben, melyre
mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

Második vasárnap

A hónap második vasárnapja Újlakon egy kicsit más, mint a többi. Egyfelől
ekkor gyűjtünk templomunk feújításának folytatására. A legutóbb összegyűlt
140.000 forint megint fedezi néhány folyóméternyi lábazat felrakását; remél-
jük, hamarosan folytatódik a munka, ahogy a gyűjtés is folytatódik március
második vasárnapján.

Másfelől ilyenkor nyílik lehetőség egy kis ismerkedésre, beszélgetésre a
kilences mise után. Kevesen emlékezhetnek rá, milyen kevesen jöttünk ösz-
sze a múlt év utolsó teázásán. Pedig alighanem ez lenne a legjobb alkalom,
hogy a hívek, a mai *tanítványok* összeismerkedjenek, ami előfeltétele lenne,
hogy praktikusán is *szeretettel* legyenek egymás iránt.

Egészen más volt a helyzet legutóbb, februárban. Alig fértünk el a Szent
Erzsébet hittanteremben. Jöttek újak is, kötődtek új ismeretségek, mélyültek
régiek. Bereczki Editke szokása szerint hozta a finom teákat, a süteményt és
az olvasnivalót; ezúttal azonban még a fiatalok étvágyán is kifogott az a sok-
féle sütemény, melyet legalább fél tucat újlaki háziasszony készített és kí-
náltatott. Még Monika is eljött közénk friss gyászával, hiszen *Pali biztosan*
így akarja. Jó, amikor sokan mások is belátják a tanítványok közösségének
fontosságát.

Sz. J.

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XII. évf. 2. szám

2007. FEBRUÁR

Ima a városért

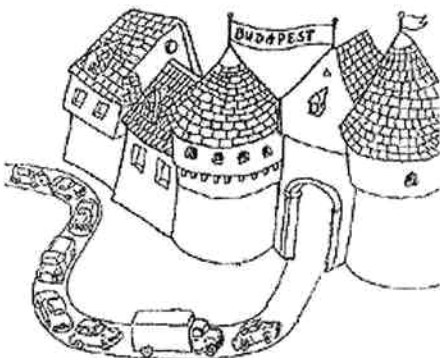
Mindenható és irgalmas Isten, ég és föld Teremtője. Hallgasd meg szeretett gyermekeid imáját! Töltsd be fényeddel ezt a várost, amit most Neked ajánlunk, ahol oly régóta akarnak az emberek megismerni és szeretni Téged! Tárd ki az ajtókat és a szíveket, hogy Fiad beköltözhessen.

Úr Jézus Krisztus, az emberiség testvére. Te ismered örömeinket, félelmeinket és szükségünket. Engedd, hogy felismerjünk Téged mint Megváltónkat és Üdvözítőnket! Adj nekünk reményt és vágyakozást egy Istenben gyökerező élet után! Áldd meg mindazokat, akik keresik az igazságot, adj erőt és bátorságot azoknak, akik országod eljövételéért fáradoznak!

Szentlélek, szeretet Lelke. Újítsd meg pünkösöd csodáját egyházadban itt és most is. Készíts fel minket, hogy befogadhassuk ajándékaidat, amelyekkel el akarsz halmozni minket.

Szűz Mária, Megváltónk Édesanyja. Rád bízunk a városunkban élő valamennyi embert. Érintsd meg a szívüket! Vezesd őket szeretett Fiadhoz!

Ti mindannyian, szentek és boldogok! Szolgáltátok a szegényeket, és e városhoz kötődve tettetek tanúságot az evangéliumról. Imádkozzatok értünk, hogy közbenjárásotokra Isten Országá láthatóvá váljék bennünk és általunk.

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Amen.

Keresztény mindennapok

Régi kérdés, régi élet-feladvány: hogyan éljük meg kereszténységünket a mindennapokban? Sokan vagyunk, akik még a régi jelszó idejében eszmélkedtünk: „Hinni a templomban kell”. Teljesítettük a vasárnapi szentmisét, imádkoztunk este az ágy sötétjében - amúgy pedig igyekeztünk nem kitűnni az ateistának hirdett társadalomból. Ha nem muszáj, meg ne lássák rajtunk, hogy keresztények vagyunk! Így aztán általában egymásról se tudtunk...

Változott azóta a világ, nem mintha most meglegedésünkre szolgálna, de más lett. Változtak a mi lehetőségeink is - kérdés, mennyire élünk velük. Megnőtt a szabadság, jóra és rosszra egyaránt. Használhatjuk arra is, hogy meg is éljük, amit vallunk - érdemes hát belegondolni, milyen életvezetés következik az írásból.

„Szeresd Uradat, Istenedet”, mondja a főparancs. Az *adoráció*, az Istenimádás hitünk alfája. Igaz, hogy sokan ma is beérik heti egy órányi liturgiával, hétköznapi mise vagy litánia, zsoltosma vagy rózsafüzér nem érinti meg őket - mégis, keresztényi életünknek viszonylag ez a legszilárdabb pillére.

„Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat”, folytatódik a rendelkezés. Persze, vágjuk rá - és ezzel nagyon sokszor le is tudjuk a dolgot. Szeretjük az elvont, elméleti felebarátot. Akit igazán persze nem lehet szeretni.

Keresztény társainkkal *communitas*, közösség kellene hogy összefűzzön bennünket. „Arról fogják megismerni, hogy a tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymáshoz”, hagyta ránk az Üdvözítő. Az első keresztények ezt még példásan meg is élték - a maiak zömmel tudomást sem vesznek egymásról. Pedig meg kellene ismernünk egymást, köszönnünk kellene (Tomka Ferenc atya mesélte, hogy „Köszönj!” mozgalmat indított a plébániáján), tudnunk kellene egymásról - persze azért, hogy ezt a tudást jóra használjuk. Egymás segítésére, az üdvösség útján és a hétköznapi gondjaiban. A kettő között egyébként nincsen határ...

Segíteni különösképpen a gyengéknek, elesetteknek kell, akkor is, ha nem közenk tartoznak. Ismerjük a tanítást: „Amit a legkisebbeknek tesztek...” Amit a 'legkisebbeknek' teszünk, az a *caritas*. Milyen sokan elfelejtik, hogy ez a szó eredetében nem szervezetet, hanem érzést jelöl: az érzékiségtől mentes szeretetet. Azután pedig annak kifejezését, kézzel fogható jelét, a segítséget. A *caritas* tehát nem néhány megszállott hobbi, hanem Istenünk elvárása mindannyiunkkal szemben.

Vannak, sőt alighanem többségben vannak, akik nem ismerik Istent, nem ismerik Krisztust. Velük kapcsolatban is egyértelmű felszólítást kaptunk: „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. (Mt 28,19-20a) Ez a küldetés a *missio*. Elterjedt felfogás volt és tán máig az, hogy papokra, szerzetesekre, 'profikra' vonatkozik - pedig milyen tanulságos, hogy a Jézust körülvevő tanítványokat is fölülmultha a hithirdetésben egy korábban konok farizeus: „Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot” (1Kor 9,16), kiált fel Pál apostol.

Budapest katolikusai városmisszióra készülnek. Nem a bíboros, nem a papok, nem az Emmánuel-közösség - mi, fővárosi katolikusok együttesen. A missziós hétnek persze akkor van igazán értelme, ha nem hét napra szól, hanem arra szolgál, hogy rádöbben a keresztényeket hitükből fakadó kötelességükre. A missziós hétre igyekezzünk missziós lelkületet kialakítani magunkban - és azt a továbbiakban természetesen meg is tartani.

Adoratio, communitas, caritas, missio - keresztény életünk pillérei. Ezt belátni és főként ezt megvalósítani: a keresztény életszentség útja.

Szaszovszky József